

Kúria (<https://kuria-birosag.hu>)

Címlap > Lezajlott átszervezés és a munkakör megszűnésére való indoklással, munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában hozott határozatot a Kúria

Lezajlott átszervezés és a munkakör megszűnésére való indoklással, munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában hozott határozatot a Kúria

Dátum: 2020. május 28.

Tájékoztató a Kúria M.I. tanácsa által tárgyaláson kívül elbírált Mfv.I.10.266/2019. számú ügyről.

A döntés elvi tartalma: a felmondás, mint egyoldalú írásbeli jognyilatkozat közöltnek minősül, ha az irat átadása annak tartalma megismerését biztosító módon történik. A közlés megtörténtét, illetve a közlés hatályosulását nem érinti, ha a felmondásban foglaltakat a címzett nem fogadja el, a jognyilatkozatot nem írja alá, az iratot nem viszi magával (Mt. 15. § (4) bekezdés, 24. § (1) (4) bekezdés).

A felperes 2015. október 26-án létesített munkaviszonyt az alperessel. A felperes munkaviszonyát az alperes a 2017. február 1-jén kelt felmondásával szüntette meg a lezajlott átszervezésre, a munkakör megszüntetésére figyelemmel. A felperes keresetében a munkaviszony helyreállítása mellett annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát, és az alperes elmaradt jövedelem címén kártérítésként 22.723.533 forintot és 2018. július 1-jétől havi 1.401.392 forintot fizessen részére. Másodlagosan elmaradt jövedelem címén kártérítésként 10.745.054 forintot igényelt. Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest prémium fizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. A felperes felülvizsgálati kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az Mt. 24. § (1) bekezdésébe ütköző módon, jogellenesen szüntette meg az alperes a felperes jogviszonyát és kötelezze az alperest elmaradt jövedelem megfizetésére. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott. A jelen perben is irányadó tényállás szerint 2017. február 3-án a munkáltató a felperes részére felajánlotta a közös megegyezés lehetőségét azzal, hogy megegyezés hiányában felmondással fog élni. Mindkét megszüntetési módról szóló okiratot az alperes írásba foglalta, és azokat – a felperes által sem vitatottan – a részére átadta. A felperes az iratok átolvasása után döntött úgy, hogy a közös megegyezés számára elfogadhatatlan. Ekkor már tisztában volt a munkáltató jogviszony megszüntetésre irányuló egyértelmű akaratával, és tudta, hogy a jogviszony felmondással fog megszűnni az írásba foglalt és általa megismert indokok alapján. A felmondásra irányuló egyoldalú jognyilatkozat a közléssel hatályosul (Mt. 15. § (4) bekezdés). Az Mt. 24. § (1) bekezdése értelmében pedig a közlés azzal következik be, hogy az írásba foglalt jognyilatkozatot a címzettnek (vagy más átvételre jogosult személynek) átadják, vagy az elektronikus dokumentum részükre hozzáférhetővé válik. Az átadás megtörténtét, illetve a közlés hatályosulását nem érinti, hogy az egyoldalú jognyilatkozatot, illetve annak tartalmát a címzett nem fogadja el, a jognyilatkozatot nem írja alá, és emiatt hiúsul meg annak fizikai elvitele. A felmondás a közléssel – vagyis amikor a felperes az átadott irat tartalmát elolvasással megismerte – hatályosult (közöltté vált). Ez következik a Ptk. 6:5. § (1) bekezdéséből (Mfv.I.10.323/2017/8. [48]). Így nincs jelentősége jelen per eldöntése szempontjából, hogy a felmondó irat elvitele is megtörtént-e. A felperes azzal, hogy a felmondást nem írta alá, az alperes pedig azzal, hogy ennek hiányában azt elvitelre nem adta át, együttműködési kötelezettségét sértette meg (Mt. 6. §), ez azonban a felmondás közlésének megtörténtét nem érinti. A munkáltató az írásba foglalt felmondását a felperesnek elolvasásra átadta, ezzel és a felperes választása folytán (mivel a közös megegyezést nem fogadta el) ez a jognyilatkozat hatályosult. Erre tekintettel alaptalanul hivatkozik a felperes arra, hogy a munkáltatói felmondás közlése nem felelt meg az egyoldalú, írásbeli jognyilatkozat közlésére

irányadó Mt. 24. §. (1) bekezdés rendelkezéseinek. Nincs jelentősége a felperes felülvizsgálati érvelésének, miszerint a munkavállalónak nem volt kötelezettsége gondolkodási idő nélkül határozni a jogviszony megszüntetés módját illetően. Az alperes a jogviszony megszüntetés körében döntött, a munkavállalónak csak felajánlotta a közös megegyezés lehetőségét is. Azzal, hogy erre vonatkozóan nem biztosított további határidőt, nem követett el jogszabálysértést. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet indokolásbeli módosítással hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Budapest, 2020. május 28.

A Kúria Sajtótitkársága